

**HONVÉDELMI MINISZTERIUM
HADTÖRTÉNETI INTÉZET ÉS MÚZEUM
HADISÍRGONDOZÓ ÉS HŐSKULTUSZ
IGAZGATÓSÁG**

Nyt. szám: HHI/686-2/2022.

számú példány
„Elektronikusan továbbítandó”

Ferenczné Fajta Mária
bizottság elnöke
Polgári Település Értéktár Bizottság

Polgár

Tárgy: Enczi Mihály címzetes szakaszvezető méltatása

Tisztelt Elnök Asszony!

Huszár András úr kezdeményezése nyomán tájékoztatom, hogy Enczi Mihály címzetes szakaszvezető a Polgári Település Értéktárba történő felvételét a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Hadisírgondozó és Hőskultusz Igazgatóság részéről támogatom. Enczi Mihály c. szkv. úr katonai életpályája és harcban mutatott hősie helytállása példamutató a ma emberének is!

Méltatása részeként a csatolmányban olvasható katonai életútja.

Csatolmány: Enczi Mihály tizedes, címzetes szakaszvezető életrajza, 1 lap

Budapest, 2022. november 17 - dn.

Tisztelettel:

Maruzs Roland alezredes
igazgató *h.*

Készült: 1 példányban

Egy példány: 1 lap

Ügyintéző : Baráth Szilárd fhdgy. (barath.szilard@mail.militaria.hu)

Kapják: 1. sz. pld.: Irattár

2. sz. pld.: Címzett (andras@synetic.hu)

Enczi Mihály tizedes, címzetes szakaszvezető életrajza¹

Polgár településen született 1914. 08. 23-án, édesanyja Tóth Angéla. Az elemi iskola 6 osztályát végezte el. 1939-ben házasságot kötött Császár Piroskával. Első gyermeke Mihály 1940-ben, második fia Zoltán, pedig 1947-ben született.

Katonai pályafutása:

1937. 02. 01. – 1939. 02. 01. között tényleges katonai szolgálatot látott el, majd 1939. 02. 01. – 1942. 07. 01. között továbbszolgáló katonaként harcolt a hazáért.

1939-ben a 24. határvadász zászlóalj állományában, mint a páncéltörőágyús szakasz 1. rajának parancsnoka vett részt Kárpátalja visszavételében. A zászlóalj előrenyomulását március 15-én három csehszlovák könnyűharckocsi tartóztatta fel Fancsika térségében. Az élen haladó kerékpárosszázad nehézpuskával és kézigránáttal próbálta felvenni a harcot a csehszlovák harckocsikkal, de eredményt nem tudtak elérni. Az egyenlőtlen harcban már veszteségek is érték a századot. Enczi Mihály és emberei ekkor vették fel a harcot egy ágyúval. Tiszaújhely után nem sokkal a határt átlépve már tűzharcba is keveredtek a harcjárművekkel. Körülbelül 800 méterről kezdték lőni a harckocsikat, melynek hatására az egyik páncélost sikerült ártalmatlanná tenni, a másik kettő pedig visszavonult.

Enczi szakaszvezetőt a harckocsi kilövéséért a Magyar Nagy Ezüst Vitézségi Éremre javasolták. Végül a Magyar Arany Vitézségi Érmel adományozták neki, így 5.-ként kapta meg a kimagasló harctéri helytállásért kapható legmagasabb kitüntetések egyikét. A területi visszacsatolásokban való részvételéért megkapta a Felvidéki Emlékérmel és az Erdélyi Emlékérmel is.

Enczi 1940-ben kérvényezte felvételét a Vitézi Rendbe, az eskütételre az év szeptember 5-én került sor.

1941. 06. 17-től a Magyar Királyi Testőrségnél is szolgált, 1943. 05. 01.-vel mint őrmester. 1942. január 7-től a Magyar Királyi Kinizsi Pál tiszthelyettes képző iskola hallgatója volt. Az iskola I. évfolyamát „jó” eredménnyel végezte el. 1942. 07. 01. – 1951. 10. 30. között hivatásos állományú katonaként szolgált.

Az 1942. szeptemberi minősítvényi táblázatban parancsnokai az alábbiak szerint értékelték. Nyílt, férfias, önálló, kötelességtudó, megbízható, lelkiismeretes, nyugodt, komoly, csendes, őszinte, szerény tulajdonságokkal jellemezték. Elméleti ismereteit „jónak”, gyakorlati ismereteit „igen jó”-nak írták, ezért szakaszparancsnokként „igen jól használhatónak” összegezték. Magatartását a katonai szolgálatban, katonásnak és határozottnak tartották, szolgálaton kívül udvariasnak, szolgálatkésznek és tisztelettudónak vélték. Fizikai rátermettsége miatt jó távfutó volt.

A háború végén a Szent László hadosztály kötelékében az 1. gránátos ezredben teljesített szolgálatot.

1945-től a Képviselőház Őrségében majd a Nemzetgyűlés Őrségében is szolgált; miközben törzsőrmesterré majd főtörzsőrmesterré léptették elő. Leszerelése után visszatért szülőfalujába és gazdálkodással foglalkozott, majd a helyi termelő-szövetkezett élére került. 1984. december 4-én hunyt el, Polgáron a köztemetőben nyugszik.

¹ A katonai életrajz Maruzs Roland alezredes Hajlíthatatlanok című könyvéből továbbá a HM HIM Irattárában megtalálható katonai iratokból lett összeállítva